Prețul unui exemplar 5 Lei.

Serviciul-Mondial

Corespondență internațională pentru studiul problemei jidovești

APARE DE DOUA ORI PE LUNA IN 12 LIMBI
germană / engleză / franceză / rusă / ungară / spaniolă
română / olandeză / suedeză / daneză / norvegiană / sârbă

Nr. III/13 | Editura în Frankfurt/Main | 1 Iulie 1942

K/0075

Cuprinsul:

1. De vorbă cu generalul Shioden, precursorul antiiudaismului japonez

Convingerea că iudaismul mondial prezintă o continuă amenințare și în consecință o mare primejdie pentru toate neamurile pământului n'a devenit numai un bun comun al popoarelor europene, ci pătrunde din ce în ce mai mult și în celelalte părți ale lumii. Așa de pildă și viteazul popor japonez și-a dat perfect de bine seama că noua orânduire și împăciuire a popoarelor continentului asiatic necesită nu numai rezolvirea pentru totdeauna a problemei jidovești în întinsele ținuturi ale Asiei, ci și distrugerea cu desăvârșire a blestematei puteri a iudaismului mondial. O dovadă elocventă pentru atitudinea antiiudaică a poporului japonez au fost ultimile alegeri parlamentare din care generalul Nobutaka Shioden, precursorul antiiudaismului japonez și prieten de multă vreme al „Serviciului Mondial", a repurtat o incontestabilă biruință. Generalul Shioden

a întrunit mai multe voturi ca oricare alt deputat în istoria parlamentului japonez. El însuși a dobândit această impunătoare victorie electorală numai datorită faptului că în cele 80 de discursuri electorale ce le-a ținut, a prezentat temeinic problema jidovească, poporul japonez dându-și prin aceasta un certificat strălucit a puterii lui de judecată. Generalul Shioden a declarat reprezentanților presei germane că victoria sa electorală arată că poporul japonez a înțeles foarte bine pentru ce participă la actualul războiu. Nu numai din punct de vedere militar, ci și din acel al concepției de viață, Japonia a descoperit și a recunoscut încă demult în Germania un aliat în vederea luptei mondiale ce avea să vină, deoarece iudaismul mondial a tot sprijinit ani de zile puterile anglo-saxone împotriva Germaniei și a provocat mai ales intrarea Americei în războiu.

Precursorul antiiudaismului japonez și-a exprimat admirația sa față de temeinicia și hotărîrea cu care Germania procedează la rezolvirea problemei jidovești.

Generalul Shioden a vorbit apoi despre o călătorie a sa în Germania pe care a vizitat-o pentru prima dată în anul 1927. Portarul hotelului său l-a prevenit ca nu cumva să poarte svastica budistă, căci în acest caz ar risca să fie privit ca național-socialist. In urmă însă svastica a devenit emblema statului german, simbolul vestitor al unor mari prefaceri care aveau să fie determinate de intervenția hotărîtoare a Führerului poporului german, Adolf Hitler.

Faptul că Japonia s'a alăturat de partea Germaniei nu se datorește unei simple întâmplări, și nici, după cum s'ar părea, vreunei constrângeri de către împrejurări externe. Cât de bine își cunoaște acum poporul japonez adevăratul său dușman, se vede din rezultatele ultimilor alegeri parlamentare prin care societatea l-a ales, ca să sprijine politica imperială. Amiralul Tejarima l-a prezentat alegătorilor ca pe cel mai bun cunoscător al problemei jidovești din Japonia. La aceasta se mai adaogă că în toate cuvântările sale el a susținut cu tărie ideea pactului tripartit, care a prins rădăcini adânci în conștiința poporului japonez. De aceea, corpul electoral japonez i-a sprijinit candidatura sa printr'un număr de voturi neobișnuit de mare.

Precum a declarat generalul Shioden, „noua structură politică a Japoniei, care începe cu noul parlament, se sprijină pe o bază solidă. Odată cu aceasta, perioada liberalismului anglo-iudaic s'a sfârșit pentru totdeauna. Socot că e o cinste pentru mine de a fi contribuit la realizarea unei opere ale cărei stimulente hotărîtoare le datoresc Germaniei."

Drept dovadă pentru atitudinea antiiudaică a alegătorilor săi, generalul Shioden, într'o convorbire pe care a avut-o la Tokio cu reprezentantul lui „Deutsches Nachrichten-Büro", a făcut aluzie la sumedenia de scrisori din partea alegătorilor săi care l-au felicitat cu prilejul alegerii sale, ca și la invitarea ce i s'a făcut să ia comanda unei cruciade împotriva jidanilor, a căror vină pentru marile nenorociri ale lumii a fost de nenumărate ori și pe deplin dovedită. In Japonia, a declarat generalul Shioden, influența iudaismului mondial s'a resimțit până nu demult, mai ales în viața economică și financiară. Această influență le-a fost cunoscută prea bine Japonezilor, însă abia după izbucnirea războiului au reușit să se scuture cu totul de ea. Și deoarece Japonia se află azi în războiu cu Statele Unite și cu Anglia, cele mai importante centre ale iudaismului mondial, poporul japonez nu mai este expus la nici un fel de constrângeri sau represalii.

Generalul Shioden a accentuat apoi că el a devenit atât de cunoscut și de popular în Japonia numai datorită faptului că de douăzeci de ani încoace, fără răgaz a tot atras luarea aminte poporului japonez asupra iudaismului mondial care este dușmanul lumii întregi și a dus până la sfârșit campania sa de trezire a conștiinței poporului.

După cum ne povestește însuși generalul Shioden, el s'a sesizat pentru prima oară de problema jidovească în ultimii doi ani ai războiului mondial cu prilejul unei călatorii în Europa, când întâmplător i-a căzut în mâni cartea jidovului francez André Spire „Les Juifs et la Guerre". In această carte se precizează fără înconjor că iudaismul mondial trebue să dobândească stăpânirea Rusiei, pentru ca apoi, cu ajutorul Rusiei, să poată stăpâni și alte popoare și pentru ca în cele din urmă să-și ajungă și ţelul final de robire a Germaniei.

Când în anul 1920, Generalul Shioden a fost trimis de către comandamentul suprem în Siberia, a avut prilejul să studieze acolo personal și foarte precis strânsa comunitate de interese internaționale dintre iudaism și bolșevism. De acum înainte el a cunoscut în adevărata sa lumină toată gravitatea pericolului mondial al iudaismului. La întărirea atitudinii sale antiiudaice a contribuit și Tamudul Babilonic, editat de von Isaak Wise, în care se afirmă deschis că în ziua de azi nu mai există nici un domeniu de activitate omenească care să nu stea sub influența jidovească.

Generalul Shioden a accentuat însă cu deosebire că l-a impresionat lucrarea ofițerului de marină german Alfred Stoss: „Der Krieg zwischen Juda und Japan" („Războiul între Iuda și Japonia"), care a apărut la München în anul 1928*). Intr'însa autorul, bazat pe cunoașterea temeinică a problemei jidovești, a prezis în mod profetic conflictul japono-american. Generalul Shioden, întemeindu-se pe argumentele acestei eminente lucrări, a putut să declare într'un discurs pe care l-a ținut în Nagoya, mare oraș al industriei japoneze, că un viitor conflict japono-chinez va da naștere unui războiu în Pacific cu Statele Unite, deoarece iudaismul mondial vrea să-și aservească și Japonia cu ajutorul Statelor Unite. Această profeție despre un războiu japono-american, pe care el a și încrustat-o într'un manifest, avea să devină între timp un adevăr amar.

In continuare generalul Shioden a afirmat că o primejdie tot atât de mare pentru pacea și propășirea popoarelor prezintă și francmasonii. Intrebat fiind pe cine îi crede vinovați de actualul războiu, generalul, înainte de a da vreun răspuns, a adresat reproșul său unei cărți apărută în anul 1940 în editura Georg Allen and Urwin Ltd. și intitulată „The Jewish Warfront" a conducătorului neo-sioniștilor Wladimir Jabotinsky care între timp a și murit. Din ea desprindem următoarele rânduri:

„Dacă naziștii și prietenii lor din Anglia afirmă că acesta ar fi un războiu jidovesc, apoi au perfectă dreptate."

Jidovii, a subliniat generalul Shioden, vor încerca mereu să arunce asupra Germaniei răspunderea faptelor lor din trecut, prezent și viitor. A amintit apoi și despre o altă carte a rabinului Samuel Levy, apărută în anul 1925 și intitulată: „Treasures of the Talmud". In această carte se spune de-a-dreptul că „lumea a fost creată numai pentru Israel". Această afirmație caracterizează întocmai mentalitatea iudaismului și scopurile sale.

*) Acest articol a apărut în nr. 54 din Iunie 1928 al revistei „Weltkampf", înființată de Reichsleiterul Alfred Rosenberg în anul 1924.

Mai departe a spus generalul Shioden că „Japonia n'a cunoscut problema jidovească şi la început a fost anevoie de lămurit opinia publică asupra rolului pe care l-au jucat puterile suprastatale, în primul rând printre anglo-saxoni. Deoarece în Japonia trăiau abia o mie de jidani, problema jidovească a fost privită ca o chestiune de ordin extern şi foarte puţini Japonezi îşi dădeau seama de importanţa ei. In urma primului războiu mondial însă, influenţa directă a iudaismului a pătruns destul de puternic în viaţa politică şi economică precum şi pe terenul moral-educativ al Japoniei. De la războiu încoace s'au resimţit şi în Japonia efectele politice ale liberalismului cu toate urmările sale destructive.

De atunci durează munca mea pentru lămurirea poporului japonez ai cărui duşmani dela 1921 încoace au fost Statele Unite şi dinastia dolarului jidovesc."

Cu ajutorul Statelor Unite iudaismul mondial voia să domine şi Japonia. In acest scop conferinţa dela Washington trebuia să facă începutul, contestând necesitatea spaţiului vital şi dreptul la viaţă al Japoniei, tot aşa cum s'a întâmplat şi cu Germania la Versailles. In vremea aceea însă poporul japonez încă nu recunoscuse primejdia ce-l ameninţa şi nici nu dăduse vreo importanţă avertismentelor precursorului luptei antiiudaice care a menţionat mereu în scrierile sale că planurile jidovilor şi francmasonilor urmăresc distrugerea Japoniei, deoarece poporul japonez prezintă singurul obstacol serios pentru iudaismul mondial în tendinţa sa de dominare a întregii Asii.

Adeseori mi s'a replicat că jidanii ar putea fi de folos Japoniei, ca agenţi de legătură şi ca mijlocitori. S'a dovedit însă că oricine a pus cu jidanii boii în plug, i-a scos fără coarne. De fapt, jidanii au încercat să adoarmă conştiinţa Japonezilor, afirmând pur şi simplu că Japonezii s'ar trage din jidani**), lucru care au vrut să-l dovedească printr'acea că vreo câteva steme vechi ale unor familii japoneze s'ar asemăna întrucâtva cu simbolul jidovesc.

„Toate acestea eu le-am considerat ca aberaţii, deoarece între concepţia de viaţă iudaică şi cea japoneză este un contrast izbitor. Odată a şi rulat în Japonia un film care ilustra născocirea lansată de jidani, în care se spunea că Hristos

---

**) Jidanii au întrebuinţat şi faţă de Englezi aceeaşi tactică. Şi pe aceştia ei i-au îmbătat de cap că ar descinde din viţa jidovească. „British Israel World Federation" a şi pus ecvaţia: „Anglia = Israel". Această societate care cuprinde cercuri engleze foarte largi editează o revistă săptămânală intitulată „National Message". Această revistă demonstrează în diferite articole că toate făgăduinţele ce i le-a făcut Jehova poporului jidovesc se împlinesc aidoma la Englezi. Cât de influentă este revista aceasta se vede din faptul că ziarul londonez „Times", cel mai mare şi mai mult citit în Anglia, şi-a însuşit acest fel de a gândi. La 1 Octombrie 1937 ziarul „Times" scria:

„Ca nici o altă ţară, Marea Britanie este împărăţia lui Israel. Stăpânirea Palestinei trebuie să fie întreagă într'o singură mână. Tronul englez este tronul lui David în forma sa modernă. Palestina trebuie să fie cea mai frumoasă podoabă a coroanei engleze."

„British Israel World Federation" cere cititorului următoarele: „Acest ziar trebuie să fie citit în lumina adevărului lui Israel, adică în conştiinţa că naţiunile anglo-saxone nu sunt decât continuarea poporului lui Israel, moştenitoarele tratatelor sale, posesoarele garanţiilor sale, stâlpii invulnerabilitaţii sale faţă de toate încercările de distrugere, şi organele de execuţie ale ordinelor sale.

Cu alte cuvinte aceasta înseamnă că jidanii le-au sugerat Englezilor şi Americanilor ideea că ei ar fi destinaţi, ca organe de execuţie ale iudaismului mondial, să înfăptuiască imperiul mondial jidovesc.

Războiul actual ne arată că Anglia şi Statele Unite, în opoziţie cu Japonia, au căzut pradă acestei curse jidoveşti, în paguba lor înseşi, căci acum trebuie să-şi verse sângele pentru slava iudaismului mondial.

ar fi un refugiat din oraşul Amori din Nordul Japoniei şi că actuala familie japoneză Kawaguchi ar descinde dela Hristos. E dela sine înţeles şi nu mai încape nici o îndoială că acest film a fost turnat de jidani şi pus apoi în circulaţie."

„Pe vremea războiului cu China şi mai ales în Shanghai poporul japonez şi-a dat seama de nemijlocita influenţă jidovească. Cel ce a mobilizat capitalul chinez în lupta împotriva Japoniei n'a fost altul decât Sassoon, magnatul aurului jidovesc. Masa emigranţilor jidani din Shanghai reprezenta cel mai mare contigent de infractori şi zeci de mii de soldaţi japonezi s'au putut convinge de firea nesimţitoare şi caracterul jidanilor. Din cauza aceasta războiul din Extremul Orient nici nu poate lua sfârşit numai pe calea armelor. Numai atunci victoria va fi totală, când influenţa jidovească va fi definitiv spulberată. Tot acelaşi lucru pot să spun şi despre francmasonerie care nu e altceva decât o organizaţie secretă şi camuflată a iudaismului."

Se vede deci că după terminarea războiului, Japonia are de rezolvit probleme tot atât de importante ca şi lupta cu armele. De aceea a declarat generalul Shioden că şi pe acest teren Japonia trebuie să fie pregătită şi hotărîtă la o colaborare cât mai strânsă cu Germania, pentru a îndepărta odată pentru totdeauna primejdia jidovească, atât în aspectul ei material cât şi în cel spiritual. Şi pentru această luptă se vor potrivi vestitele cuvinte ale amiralului Togo: „După victorie, înarmează-te şi mai bine!"

Din aceste relatări impresionante ca şi din strălucita victorie electorală a generalului Shioden, renumit cunoscător al problemei jidoveşti în Japonia şi prieten al „Serviciului Mondial", se vede cât este de hotărît poporul japonez să dea tot concursul său la rezolvirea problemei jidoveşti. Astăzi poporul japonez a ajuns la conştiinţa clară că duşmanul său de moarte este iudaismul internaţional. Dar tocmai de aceea se vor spulbera toate planurile iudaismului mondial de a zădărnici biruinţa Japoniei, ca şi cea a Italiei şi Germaniei.

(Serviciul Mondial)

2. Economia de războiu americană sub dictatura jidovească

Se ştie că de curând preşedintele Roosevelt l-a numit în postul de comisar al preţurilor pe jidanul Louis Bernstein, directorul magazinului jidovesc de mărfuri Bamberger & Comp. din New-York.

Cu această numire iudaismul mondial a ocupat iarăşi o importantă poziţie dominantă în economia de războiu a Statelor Unite.

Şi după cum anunţă ziarul „Pariser Zeitung" din 11 Iunie 1942, preşedintele Roosevelt l-a numit acum ca dictator al industriei înarmării Statelor Unite pe Donald Marr Nelson, vicepreşedintele celei mai mari case de expediţii Sears Roebuck & Comp. Ce-i drept, Nelson nu-i jidan, însă firma sa Sears Roebuck & Comp. se află în posesia familiei jidoveşti Rosenwald şi este garantată de către băncile jidoveşti Goldmann, Sachs & Comp., Lehman Bros., Lazard Frères, J. W. Seligman & Comp. şi Kuhn, Loeb & Comp. Dar pentrucă firma Sears Roebuck & Comp. este o întreprindere curat jidovească, trebuie să ne întrebăm neapărat dece nu însărcinează Roosevelt cu controlul vieţii economice americane pe un jidan din camarila sa, cum a făcut-o Wilson cu Bernard Baruch în primul războiu mondial, ci tocmai pe un nejidan? Autoritatea lui Baruch trebuia să ocupe atunci locuri importante, unde nu fusese nici urmă de jidan.

Astăzi preşedintele este atât de împresurat de jidani, încât pentru ocuparea unui post de director al economiei e deajuns şi o unealtă energică dar supusă puterilor jidoveşti. Desigur că jidanii ţinând seama de starea de spirit a poporului american, când a fost vorba de un post atât de expus criticei publicului, au preferat să-l garnisească mai de grabă cu un şabbăsgoi servil pentru a nu se mai expune la flecăreala criticei publice, luând astfel din capul locului apa dela moară unor eventuale campanii de presă antiiudaice împotriva persoanei dictatorului înarmării.

Astfel le-a succes jidanilor care stau în spatele lui Nelson să dispună cum or vrea asupra întregii producţii a Statelor Unite, asupra recoltei tuturor semănăturilor, ca şi asupra produselor tuturor fabricilor. Aceasta au dobândit-o acum, deoarece în baza dispoziţiilor lui Nelson, ei pot să închidă sau să deschidă fabrici şi case de comerţ, pot să reducă sau chiar să oprească anumite ramuri de producţie, iar altora se le dea cel mai mare avânt. Pe scurt, jidanii din spatele lui Nelson au absolut toată economia americană în mânile lor şi pot să facă ce le place.

Pentru tactica iudaismului din Statele Unite e semnificativ deci că tocmai postul de dictator al înarmărilor a fost ocupat de un nejidan, pentru a arunca spuză în ochii criticilor. In secţiile importante ale acestui oficiu s'au oploşit însă jidanii. Astfel jidanul Leon Henderson conduce reglementarea aprovizionării civile. Aprovizionarea populaţiei stă în mânile sale, el hotăreşte care articole să fie raţionalizate şi care să fie desfăcute în comerţul liber, fixează raţiile ca şi preţurile mărfurilor. Jidanul Leon Henderson are deci în mânile sale un sector de o importanţă covârşitoare pentru viaţa economică americană. Numai el este acela care poate hotărî urcarea şi fixarea preţurilor pentru înghiţitura de pâne a poporului american şi cât anume trebuie să plătească pentru marfa pe care jidanul se îndură să i-o ofere. Şi întrucât cunoaştem prea bine morala comerţului internaţional jidovesc ca şi practicele de negoţ ale acestuia, fără să fim profeţi, putem totuşi prezice că într'un timp mai mult sau mai puţin apropiat va avea loc o scumpire scandaloasă a articolelor de primă necesitate, pentru ca imediat după aceea să asistăm în Statele Unite la înflorirea comerţului clandestin jidovesc. Mulţumită reglementării jidoveşti a necesităţilor de traiu, desigur că bursa neagră din Londra va rămânea cu mult în umbra celor din New-York sau Chicago.

Intr'un post proeminent din serviciul dictatorului pentru înarmarea Statelor Unite mai dăm de un jidan şi anume de Sidney Hillman care reglementează toate afacerile muncitoreşti. El decide asupra recrutării şi înlocuirii lucrătorilor ca şi asupra condiţiilor lor de muncă, fiind astfel stăpân a-tot-puternic peste muncitorimea americană. Acesteia îi va fi dat în curând să simtă cnutul jidovesc. Nu va trece mult şi muncitorul american va vedea cu ochii săi cum numărul orelor de muncă va creşte, salarul rămânând însă acelaşi, cum se vor urca mereu preţurile şi cum vor începe să lipsească mărfurile, toate acestea datorite exploatării jidanilor investiţi cu putere dictatorială. Jidanii pot să-i ordone lui Nelson ca, prin deciziile sale definive, să le ofere cele mai nimerite prilejuri pentru a exploata fără ruşine poporul american şi pentru a putea câştiga sume fabuloase în economia de războiu americană. In urmărirea scopurilor sale, iudaismul a predat în mânile celor dela Sears Roebuck & Comp. conducerea oficială a economiei americane, fără să să se gândească măcar, ca s'o lase cândva din mâni.

Este interesant de stabilit acum legăturile dictatorului înarmării Statelor Unite, a şabbăsgoiului Nelson, cu familia jidovească Rosenwald, pentru ca

de acolo să ducă la organizaţiile jidoveşti şi ca să se termine în sfârşit la cartierul general al iudaismului mondial. Concernul casei de mărfuri şi expediţie Sears Roebuck & Comp., al cărui preşedinte este Nelson, e o întreprindere uriaşă. Din fabricile sale, acest consorţiu aruncă pe piaţa americană, prin cele peste 500 de magazine şi prăvălii, cantităţi enorme de mărfuri, astfel încât rar care american n'a făcut cumpărături încă la Sears Roebuck & Comp. Raportul concernului pentru anul comercial 1937/38 precizează că la o vânzare de 537 milioane dolari a rezultat un câştig de 30 milioane dolari. Fondatorul acestei dinastii a dolarului a fost jidanul Julius Rosenwald care după enciclopedia jidovească era socotit ca al treilea dintre cei mai bogaţi oameni din lume.

De locul ce-l ocupă Rosenwald în jidovime şi de sfera sa de influenţă în viaţa publică şi politică ne putem da seama, gândindu-ne numai că el a fost vicepreşedintele marelui Comandament general al iudaismului mondial, cunoscut sub denumirea de „Comitetul jidovesc american". Pe vremea războiului mondial el a fost membru în directoratul industriei de război, condus de jidanul Bernard Baruch. El a fost unul din jidanii cei puternici care îşi desfăşurau activitatea lor între culise şi care au izbutit, prin puterea banilor lor, să-şi impună influenţa opiniei publice. Acest jidan a pus la bătaie milioane pentru jidanii din Răsăritul Europei, pentru întărirea poziţiilor econonomice a jidanilor din paradisul sovietic, pentru o universitate în Cincinat, ca şi pentru numeroase instituţii jidoveşti. Rosenwald făcea parte deci din categoria conducătorilor politici ai iudaismului mondial.

Firma Sears Roebuck & Comp. este condusă astăzi de fiii săi care în conducerea iudaismului mondial, urmează tradiţia tatălui lor. Din anul 1932, Lessing J. Rosenwald este vicepreşedintele directoratului firmei. Fratele său mai tânăr, William Rosenwald, care are la fel un post de director în conducerea firmei, s'a consacrat mai ales cauzei jidoveşti. El este vicepreşedinte în comitetul „Comunităţii germanilor refugiaţi", face parte din directoratul executiv al „Comitetului jidovesc american" şi a altor numeroase organizaţii jidoveşti. Pe lângă aceasta mai este şi preşedintele organizaţiei „American Joint Distribution Committee" care a fost înfiinţată în anul 1914 de către cunoscutul bancher Jakob H. Schiff, unul dintre cei care au finanţat revoluţia bolşevică în Rusia. „American Joint Distribution Committee" este un fel de organizaţie jidovească centrală în care şi-au dat mâna toate grupările jidovimii americane pentru sprijinul financiar al jidanilor din întreaga lume. Nu există nici un eveniment mai important în viaţa jidanilor de pretutindeni care să nu fie legat de numele acestui „American Joint Distribution Committee". Pretutindeni acest comitet a trezit la viaţă numeroase organizaţii de asistenţă pe care le finanţează.

Pe vremea primului războiu mondial fondurile comitetului se distribuiau în teritoriile unde bântuia războiul, cu învoirea şi mijlocirea guvernului din Washington. In anul 1917, intrând Statele Unite în războiu, fondurile au fost distribuite în Germania prin mijlocirea Legaţiei Olandeze din Berlin. Se vede deci cât de mare era influenţa acestui comitet jidovesc încă de pe atunci şi în cât de largă măsură dispunea asupra celor mai influente legături diplomatice.

Despre acest „American Joint Distribution Committee", enciclopedia jidovească scrie la pag. 597 următoarele:

„Din necesităţile mereu crescânde, multiplele probleme ale AJDC-ului au constituit cu timpul un program de activitate cu vederi cât se poate de largi. Dintr'un institut filantropic care a fost înfiinţat pentru nevoile momentane, s'a ajuns la AJDC, aşa dar la un factor hotărîtor şi de mare eficacitate în procesul de instăpânire a maselor jidoveşti în Europa de Est şi Orient."

Cu alte cuvinte asta înseamnă că țelul principal spre care tindea acest „American Joint Distribution Committee“ era acela de a ocroti cu grijă și de a finanța iudaismul din Europa răsăriteană ca și cel din Palestina. Intărirea elementului jidovesc din Răsărit ca și a celui din Palestina a prezentat o deosebită grijă pentru politica mondială a iudaismului; prima conta ca un rezervor inepuizabil de oameni, care din timp în timp inunda țările pământului cu noi valuri de emigranți jidani, cu ajutorul cărora iudaismul submina din ce în ce mai mult autoritatea de stat a tuturor țărilor, Palestina era importantă pentru menținerea năzuințelor sioniste și a mesianismului iudaic, după care Ierusalimul e menit să devină iarăși centrul întregii lumi, după ce iudaismul își va fi întins stăpânirea sa asupra tuturor neamurilor pământului.

Aceste relatări au fost necesare pentru a arăta până în cele din urmă legăturile strânse dintre conducătorii jidani ai vieții politice americane și politica iudaismului mondial care stătea în parte sub conducerea și îndrumarea acelorași elemente. Firele de legătură ale acestei combinații jidovești pleacă deci dela șabbăsgoiul Nelson, dictatorul înarmării Statelor Unite, care le este jidanilor un binevenit om de paie pentru camuflarea planurilor lor mai îndepărtate. Aceste fire de legătură duc apoi la marea finanță jidovo-americană, reprezentată prin băncile Goldman, Sachs & Comp., Lehman Bros., Lazard Frères, J. W. Seligman & Comp. și Kuhn, Loeb & Comp., iar de la acestea direct la proprietarii giganticei întreprinderi americane Sears Roebuck et Comp., la amândoi frații Rosenwald, dintre care unul face legătura cu organizațiile internaționale jidovești. Acesta în calitatea sa de președinte la „American Joint Distribution Committee“ face parte în același timp din comandamentul politic al iudaismului mondial și este unul din îndrumătorii politicei de dominație mondială ai iudaismului. Strânsa legătură și dependența dictatorului producției americane de cei mai mari bancheri jidani, ca și de capitalul financiar al concernului gigantic Sears Roebuck & Comp. constitue cea mai bună garanție că prin crearea unui oficiu a-tot-puternic pentru industria de războiu, jidovimea și-a asigurat una din cele mai puternice și mai importante poziții în Statele Unite.

Un alt jidan care ocupă un post însemnat în economia de războiu a Statelor Unite este Bernard M. Baruch, căruia președintele Roosevelt i-a încredințat funcția de consilier pentru programul de înzestrare al armatei. Baruch trece drept un fel de „Disraeli al Americei“. El s'a născut în anul 1870 în Camden (SC.) și a absolvit colegiul City din New-York. La vârsta de 27 de ani el era de acum părtaș la banca jidovească A. A. Houseman & Comp. Totuși în anul 1900 a părăsit această firmă, asigurându-și o poziție foarte influentă la bursa din New-York. El începu să facă afaceri pe socoteala sa proprie, câștigând imense sume de bani prin speculă și prin toate manevrele jocurilor de bursă. Până în anul 1917 numele său era aproape necunoscut în public. Astfel a putut să pregătească în liniște și nestingherit intrarea Statelor Unite în războiu. In anul 1915, deci cu doi ani înainte de intrarea Statelor Unite în războiu, el l-a convins pe președintele Wilson de starea înapoiată ca și de insuficiența industriei americane de războiu. Iată ce-a declarat el însuși în fața unui comitet excepțional, format din deputații congresului:

„Incă din anul 1915 știam că Statele Unite au să intre în războiu. De aceea mi-am și pregătit de pe atunci un plan după care, în caz de războiu, întreaga economie a Statelor Unite să fie pusă sub control și dictatură.“

Repetatele audiențe ale lui Baruch la Wilson i-a mărit influența și până la izbucnirea războiului mondial își consolidase atât de bine poziția, încât în anul 1917, imediat după declararea de războiu a Statelor Unite, Wilson l-a și numit președinte la „War Industries Board“. In felul acesta jidanul Baruch

a fost investit cu puterea nemărginită de a dispune asupra întregii industrii din țară. „El era mâna dreaptă a președintelui Wilson“ după cum este și astăzi un consilier indispensabil al președintelui Roosevelt. (Masserman & Baker în „Jews come to America“, Bloch Publishing Co. 1932, pag. 320.)

Membru la „War Industries Board“ a fost și jidanul Julius Rosenwald, fondatorul concernului Sears Roebuck & Comp.

Odinioară se zicea, ca și astăzi de altfel, că jidanul Baruch ar fi adevăratul președinte al Statelor Unite. In timpul războiului mondial jidanul Baruch a declarat în fața congresului american că din cele 246 industrii de războiu, care existau pe vremea aceea în Statele Unite, 243 au stat sub controlul său personal.

Odată cu terminarea războiului, Baruch l-a însoțit pe președintele Wilson la Versailles și, în calitatea sa de consilier economic de războiu, a stat în fruntea delegației americane.

După războiul mondial, o comisie senatorială, ocupându-se cu cercetarea cauzelor premergătoare ale războiului, l-a ascultat și pe jidanul Baruch. La întrebarea pusă de senatorul Jefferis, el a declarat pe față:

„The final determination rested within me, i. e. the determination of whether the Army or the Navy should have it rested with me; the determination of whether the Railroad Administration should have it, or the allies, or whether General Allenby should have locomotives or whether they should be made in Russia or France ...“ (**„Eu singur hotăream în ultimă instanță dacă armata sau flota urma să primească material de războiu și numai de mine depindea dacă acest material de războiu urma să fie încredințat administrației căilor ferate sau aliaților, dacă generalul Allenby urma să capete locomotive sau dacă acestea urmau să fie construite în Rusia sau în Franța ...“**

In cursul discuției, jidanul a ajuns chiar să spună: „I had more power than perhaps any other man had in the war.“ (**„In timpul războiului cred că eu am fost mai puternic decât oricare altul.“**)

Spre sfârșitul anului 1932, când Roosevelt a fost ales președinte al Statelor Unite, Baruch i-a fost cel mai intim consilier economic. In această calitate el a pus bazele necesare pentru executarea unui plan gigantic de înarmare a Statelor Unite, cu scopul ca după eșuarea completă a experienței New-Deal să înviorеze viața economică americană. In anul 1937, pe timpul concediului lui Roosevelt, Baruch ajunsese locțiitorul inoficial al președintelui. Cât de mare a fost încrederea ce și-a pus-o Roosevelt în Baruch ne-o dovedește faptul că în anul 1938 l-a și trimis în Europa, ca om de încredere, într'o călătorie de studii. Sunt semnificative convorbirile ce le-a avut atunci Baruch cu Churchill și cu Eden, care se aflau până atunci încă în opoziție.

După întoarcerea sa dintr'o călătorie ce-o făcuse în America de Sud, Baruch s'a și grăbit ca într'un interviev publicat de presa Hearst, să atragă atenția asupra „invaziei ideologice“ a Statelor autoritare în America de Sud. Ceva mai târziu a răspândit în presa americană versiunea absurdă că în scurtă vreme ar urma să se producă invazia armatei germane în Statele Unite. Cu aceste susțineri neroade jidanul rafinat urmărea un singur țel, acela de a da un avânt cât mai mare industriei de războiu americane. Teza născocitei invazii germane trebuia numai să îndemne poporul american la acordarea creditelor necesare în vederea înarmării neapărat trebuincioase pentru conducerea războiului jidovesc împotriva puterilor pactului tripartit. Scurt timp după aceea, Roosevelt i-a și încredințat lui Baruch misiunea de a întreprinde „coordonarea tuturor forțe-

lor economice pentru apărarea ţării“, iar în ultima vreme l-a numit, cum am mai amintit, în mod oficial, în postul de consilier în executarea programului înarmării. In felul acesta Roosevelt i-a dat jidanului Baruch, prietenul său, să exercite aceleaşi depline puteri pe care din păcate i le-a dat şi Wilson în războiul mondial.

Faptul că Roosevelt a abrogat de curând legea împotriva trusturilor ne ajută să ne putem face o imagine şi mai clară despre dictatura jidovească asupra economiei americane de războiu. Exponenţii iudaismului american sunt astăzi stăpâni absoluţi pe întreaga industrie şi economie americană de războiu. Fireşte că aceşti exponenţi ai jidovimii americane, care sunt în acelaşi timp şi personalităţi conducătoare ale iudaismului mondial, nu se gândesc de loc să reprezinte interesele poporului american, ci urmăresc numai şi numai ţelurile politice ale iudaismului. Iudaismul mondial însă îşi dă azi perfect de bine seama de gravitatea situaţiei; el ştie că se află într'o luptă pe viaţă şi pe moarte cu puterile antijidoveşti ale pactului tripartit. Iudaismul mondial îşi dă seama că durata acestui războiu atârnă în mare măsură de puterea combativă a industriei de războiu americane. Din acest motiv el a şi pus stăpânire completă pe ramurile economice care prezintă o importanţă pentru conducerea războiului. Ţările care luptă pentru interesele iudaismului mondial, ca Anglia, Uniunea Sovietelor şi China lui Ciang-Kai-Shek şi-au îndreptat astăzi deopotrivă privirile lor spre industria de războiu americană şi aşteaptă dela dânsa furnizări fantastice. Ele îşi dau perfect de bine seama că în curând vor pierde războiul, dacă această industrie nu va curespunde nădejdilor pe care ele şi-au pus-o într'însa. Dar şi iudaismul mondial îşi dă seama de lucrul acesta. De aceea a şi pus în joc toate forţele şi se pretează la orice mijloace pentru a stoarce dela muncitorime ceea ce s'ar mai putea încă stoarce. Se'nţelege dela sine că dictatorii jidani ai economiei Statelor Unite vor abuza de poziţiile lor, pentru ca din economia de războiu americană să-şi realizeze câştiguri fabuloase. Servindu-se de metodele lor de constrângere, ei nu se vor da în lături să împingă poporul american tot mai mult în braţele bolşevismului, deoarece o Americă bolşevică face parte integrantă din programul politicei iudaismului mondial şi este o fază premergătoare necesară pentru înscăunarea dominaţiei mondiale jidoveşti.

(Serviciul Mondial)

3. Recenzie

„De Duivelsche Drieeenheid“ de Ing. diplom. J. van Roessel, ediţia II-a revăzută şi adăogită. A 2-a/8-a mie. Editura Volksverwering, Brüssel, F.-de-Champagnestr. 52. Preţul: 15 franci belgieni.

Autorul acestei cărţi, apărută încă în anul 1938 în limba olandeză, ne spune în introducerea sa, că a scris această lucrare pentru a arăta poporului olandez care puteri au contribuit la deslănţuirea războiului din 1914—1918 şi care erau scopurile lor hotărîtoare.

Sentinţa sa drastică şi necruţătoare asupra puterilor suprastatale şi mondiale ca iudaismul, francmasoneria şi iesuitismul este fondată pe un material bine documentat. Autorul aduce o serie de citate veridice şi incontestabile, culese din izvoare autentice, sprijinindu-şi lucrarea pe o bogată bibliografie.

Deşi s'au scurs mulţi ani dela războiul mondial încoace, totuşi această carte, scrisă într'un stil convingător şi plin de vervă, nu şi-a pierdut nimic din actualitatea sa.

Autorul demască fără cruţare năzuinţele iudaismului mondial de a ajunge la dominaţia lumii. El ne arată cu claritate desăvârşită că francmasoneria este „jidovească“, „secretă“, „unică şi indivizibilă“, „internaţională“, etc. Autorul aruncă o lumină vie asupra mentalităţii jidoveşti a iesuitismului mondial, dată în vileag de către istoria bisericii, ca şi asupra întemeietorului ordinului iesuitic, Ignatius de Loyola. Cu dragostea sa nemărginită pentru jidani şi corciturile jidoveşti, Ignatius de Loyola a fost autorul marei crize în care a ajuns creştinismul în Spania, precum şi al iudaizării spirituale şi personale a ordinului iezuit.

Scrierea şi editarea acestei cărţi, pentru care ing. dipl. van Roessel a adus multe jertfe, trebuind să înghită tot felul de defăimări, constitue o contribuţie valoroasă la lupta împotriva iudaismului internaţional, în toate înfăţişările sale.

Cartea sa „De Duivelsche Drieeenheid“ merită să fie răspândită în cercuri cât mai largi, pentrucă ne dă desluşiri obiective şi instrucţiuni asupra pericolului jidovesc care ameninţă şi astăzi popoarele.

Drept aceea recomandăm lectura acestei cărţi cititorilor noştri care cunosc limba olandeză.

(Serviciul Mondial)

Director: Dipl.-Ing. A. Schirmer. Redactor-şef: Erich Schwarzburg. Adresa: "Welt-Dienst". Frankfurt am Main, Postschließfach 600. / Abonamentul: pe jumătate de an 3 RM, pe un an 6 RM (sau contravaloarea). A se menţiona ediţia în limba dorită. Plăţi: în Germania la: Dresdner Bank, Depositenkasse H, Frankfurt a. M. sau Postscheckkonto, Frankfurt a. M. nr. 6201; în Ungaria la: László Levatich, Postsparkassenkonto nr. 40703, Budapesta; în Danemarca la: Kopenhaga, Postscheckkonto nr. 24905; în Suedia la: Stockholm, Postscheckkonto nr. 4277.
Reproducerea permisă şi chiar dorită, dar numai cu menţionarea sursei (Welt-Dienst, Frankfurt a. M.) şi trimiterea a 3 exemplare justificative.

ANTIC